

Vážení čtenáři právě vychází první číslo časopisu MRAVENČÍ LISTY v roce 2018. Snad s námi budete spokojeni i tentokrát a přejeme vám potěšení z našeho čtení. V úvodu si připomeneme významné dny, které si spolu s námi můžete oslavit.

27. 1.	Mezinárodní den památky obětí Holocaustu a předcházení zločinům proti lidskosti
28. 1.	Mezinárodní den mobilizace proti jaderné válce
28. 1.	Den ochrany osobních údajů
31. 1.	Světový den pomoci malomocným

27. 1. Mezinárodní den památky obětí Holocaustu a předcházení zločinům proti lidskosti

Mezinárodní den památky obětí Holocaustu připomíná události 2. světové války a patří primárně šesti milionům židovských obětí po dobu Holocaustu, právě za toto období. 27. ledna je datum, na které tento den připadá, není vybráno náhodně, neboť právě v tento den, roku 1945 byl osvobozen koncentrační tábor Auschwitz-Berkenau Rudou armádou. Tento koncentrační tábor známe z hodin dějepisu pod českým názvem Osvětim - Březinka. Návrh byl vyhlášen Organizací spojených národů a podpořilo jej 91 členských zemí a tím byl schválen.

28. 1. Mezinárodní den mobilizace proti jaderné válce

Mobilizace proti jaderné válce si jistě zaslouží svůj mezinárodní den, neboť díky Japonským městům Hirošima a Nagasaki si

velmi dobře vzpomínáme na důsledky, které z ní plynou.

28. 1. Den ochrany osobních údajů

Za ustanovení osobních údajů jakožto údaje soukromého – osobního by měl být rád každý nás. Den ochrany osobních údajů byl stanoven na 28. ledna díky přijaté úmluvě o ochraně osob se zřetelem na zpracování osobních dat, stalo se tak roku 1981 ve Štrasburku. Cílem této úmluvy, ze které se později v ČR ustanovil Zákon o ochraně osobních údajů má jasný cíl, a to zaručit každé osobě, na území kterékoliv smluvní strany, bez ohledu na její národnosti či místo jejího pobytu, právo na soukromý život. V ČR dohlíží na naplnění ustanovení Zákona o ochraně osobních údajů Úřad na ochranu osobních údajů a může se na něj obrátit kterýkoliv občan, pokud má podezření, že jsou jeho práva na soukromí omezena či je nevhodně zacházeno s jeho osobními údaji.

31. 1. Světový den pomoci malomocným

I přes to že existuje lék na lepru neboli malomocenství, které je nazýváno též jako Hansenova nemoc, stále těmito nemocemi trpí až 11 milionů lidí na celém světě. Světový den pomoci malomocným je vyhlášen od roku 1954.

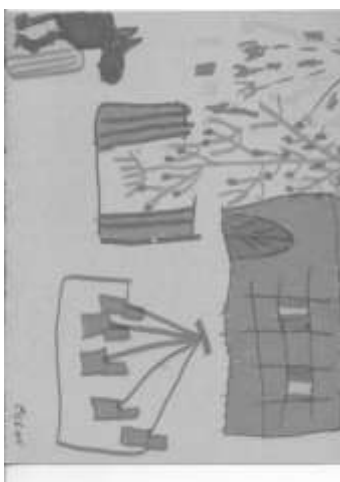
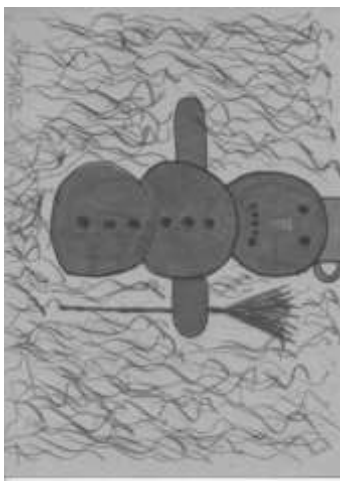
Samozřejmě, že nejdůležitější lednový den je podle všeho 1. leden, kdy se slaví tzv. Nový rok. A po něm se slaví tzv. Tři králové, kteří se slaví 6. ledna. Chcete-li, zaměříme se na oslavy těchto dvou svátků na stránce číslo tři.

1. 1. Nový rok

Nový rok je svátek začátku nového roku. Podle celosvětově nejrozšířenějšího gregoriánského kalendáře připadá na 1. ledna. V noci z 31. prosince na 1. ledna svět slaví konec roku a tak i začátek nového – Silvestrovské oslavy. Před Novým rokem si jednotlivci, rodiny i firmy posílají blahopřejné novoročenky. Nový rok je v ČR, ale i v dalších zemích světa státní svátek.

Povídky, tvorba a ostatní očima Mravence.

Takto si klienti Mravence představují zimu, zimní sporty a radovánky.

Narozeniny, svátky a oslavy v Mravenci.

Přejeme všechno nejlepší k svátku oslavenci Zdenku Kratochvílovi dne 23. 1.

1. 1. 2018 Nový rok

První leden je tzv. Nový rok. Nový rok je svátkem a oslavou začátku nového roku. Na našem území dle gregoriánského kalendáře připadá právě na 1. ledna. Oslavy začínají vždy poslední den v předchozím roce, což připadá na datum 31. prosince, kdy se slaví Silvestr a oslavy se protáhnou do časných hodin. V moderní době se již často nesetkáme s klasickými papírovými novoročenkami, neboť je nahradily sms a emailové zprávy. Podstata přání do nového roku však zůstává, jedná se hlavně o přání zdraví a štěstí. Mnoho lidí si též dává novoroční předsevzetí, že budou či naopak v novém roce nebudou dělat to či ono. Pokud se podíváme do zemí, které se řídí kalendářem juliánským, to jsou země, které mají nejrozšířenější pravoslavnou církev, tak zde připadá Nový rok až na 14. ledna.

6. 1. Tři králové

Mudrci z Východu, tradičně označovaní jako **Tři králové**, jsou postavy z Matoušova

evangelia, které navštívily Ježíše krátce po jeho narození v Betlémě a přinesly mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. Upřesnění, že byli tři, že to byli králové a jejich jména, nejčastěji Kašpar, Melichar a Baltazar přinesla až pozdější tradice, v Novém zákoně se tyto údaje nevyskytují.

V západní liturgické tradici je svátek Tří králů ztotožněn se slavností Zjevení Páně a církev jej na Západě i Východě slaví 6. ledna. Tento svátek je svou podstatou totožný se slavností Narození Páně, je dvanáctým dnem Vánoc a fakticky jím Vánoce vrcholí a končí. Svátek Tří králů upomíná na okamžik, kdy se Kristus zjevuje nejen izraelskému národu, ale všem; dává se rozpoznat jako král všech, které zastupují mudrcové z daleka.

Jasnovidec (pokračování)

Karel Čapek

Chválabohu, nemám co: plním jenom svou povinnost. A s tou rozumovou úvahou, to je také pravda. Ale s tím komediantem si to spletl. Je to přece jen humbuk. Najednou se zastavil. To se rozumí, řekl si, vždyť to, co ten jasnovidec říkal, se může hodit na každého druhého! To jsou jen takové obecnosti. Každý člověk je tak trochu komediant a prospěchář. To je ten celý trik: mluvit tak, že by se v tom každý mohl poznat. Tak je to, rozhodl pan státní, a rozevřev deštník, ubíral se domů svým pravidelným energickým krokem. *
“Ježíšikriste!” bědoval předseda soudu, svlékaje si talár, “už je sedm hodin; to se to zase protáhlo! Když on pan státní mluvil dvě hodiny – ale pane kolego, vyhrál to; na takové slabé indicie dostat provaz, tomu se říká úspěch. Inu, u poroty se nikdy neví. Ale šikovně mluvil,” děl předseda, umýváje si ruce. “Hlavně jak podával charakteristiku toho Müllera, to byl hotový portrét; víte, ten monstrózní, nelidský charakter toho vraha – člověk se zrovna otřásal. Pamatujete se, pane kolego, jak říkal: Není to obyčejný zločinec; není schopen špinavosti, nelže ani nekrade; ale zavraždí-li člověka, udělá to tak klidně, jako by dával na šachovnici mat. Nevraždí z vášně, ale z chladné rozumové úvahy, jako by řešil úlohu nebo technický problém. Moc dobře řečeno, pane kolego. A dál: Když je na svém lovu, vidí v bližním jenom kořist – Víte, s tím tygrem, to snad bylo trochu teatrální, ale porotcům se to líbilo.” “Nebo to,” pravil pan

votant, “jak říkal: Tenhle vrah si jistě nic nevyčítá; je tak sebejistý, tak bezpečný sám před sebou, – nemusí se bát svého svědomí.” “Nebo zas ten psychologický postřeh,” pokračoval předseda soudu utíraje si ručnícem ruce, “že je to komediant a pozér, který by chtěl ohromit svět svými činy –” “Copak Klapka,” řekl pan votant uznale. “To je nebezpečný odpůrce.” “Hugo Müller vinen dvanácti hlasy,” podivoval se předseda, “kdo by to byl řekl! Tak ho Klapka přece jen do toho dostal. Pro něj to je jako hra v šachy nebo lov. On se tak do každého procesu zažere – Pane kolego, já bych ho nechtěl mít svým nepřítelem.” “Jemu,” děl pan votant, “to dělá radost, když se ho lidé bojí.” “Trochu samolibý, to on je,” řekl zamyšleně ctihodný předseda. “Ale má úžasnou vůli ... hlavně k úspěchu. Veliká síla, pane kolego, ale –” Pana předsedu nenapadlo vhodné slovo. “Nu, pojďme se navečeřet.”

TAJEMSTVÍ PÍSMO

Karel Čapek

“Rubnere,” řekl šéfredaktor, “půjďte se podívat na toho grafologa Jensena, má dnes večer produkci pro zástupce tisku; prý to má být něco epochálního, ten Jensen. Pak o tom napíšete patnáct řádek.” “Dobrá,” zabručel Rubner s náležitou služební neochotou. “Ale dejte pozor, aby to nebyl nějaký švindl,” kladl mu na srdce šéfredaktor. “Dobře to kontrolujte, pokud možno osobně. Právě proto tam posílám vás, zkušeného člověka – tedy to jsou, pánové,

hlavní zásady vědecké, přesněji řečeno psychometrické grafologie,” končil toho večera grafolog Jensen svůj teoretický výklad před zástupci tisku. “Jak vidíte, celý systém je vybudován na čistě experimentálních zákonech; ale ovšem praktické užití těchto exaktních metod je tak nekonečně složité, že je nemohu podrobněji demonstrovat při této jediné přednášce. Omezím se na to, že vám prakticky předvedu analýzu dvou nebo tří rukopisů, aniž bych vám teoreticky vysvětloval celý postup své práce; na to bohužel nemáme dnes pokdy. Prosím někoho z pánů o jakýkoliv rukopis.” Rubner, který už na to čekal, podal hned velikému Jensenovi popsaný list papíru. Jensen si nasadil své čarodějně brýle a podíval se na písmo. “Aha, ženská ruka,” ušklíbl se. “Mužské písmo bývá obyčejně výraznější a zajímavější, ale konečně –” Bruče něco, brejllil pozorně na ten list papíru. “Hm, hm,” řekl chvílemi a zakroutil hlavou; bylo hluboké ticho. “Není to snad... od nějaké osoby vám blízké?” ptal se najednou grafolog. “Ne, kdepak,” protestoval honem Rubner. “Tím lépe,” řekl veliký Jensen. “Poslouchejte, ta ženská lže! To je první dojem z toho písma: lež, lež ze zvyku, lež jako životní projev. Ostatně je to osoba hodně nízké úrovně; s ní by vzdělaný člověk neměl mnoho o čem hovořit – Je hrozně smyslná; to písmo má takové zrovna masité formy. A úžasně nepořádná; v jejím okolí to musí vypadat – na!

Redakční rada: Milan Pulec,
Edita Černá